

felse, hvori det i sidste Samling blev vedtaget af Folketinget, dog med de neden anførte Endringer.

§ 1.

Forslaget, der ligesom de tidligere Lovforslag om den personlige Kommuneskat fremtræder som Tillæg til og Endring i de gældende Bestemmelser om den kommunale Beskatning, falder i 3 Afsnit: den personlige Kommuneskat, Ligning i Amts- og Sognekommunerne paa Bygningsstyld og almindelige Bestemmelser, der vedrøre Beskatningen i dens Helhed.

1ste Afsnit.

Afsnittet om den personlige Kommuneskat er delt i Bestemmelser om Paaante af Ligningsmyndighedernes Afgørelser m. v.; Skattepligten, hvorunder Bestemmelser om Selskabers og juridiske Personers Skattepligt; den mellemkommunale Fordeling af Skattebidrag saavel for Personer som for Selskaber m. v. og endelig nogle enkelte almindelige Bestemmelser vedrørende dette Afsnit.

§§ 2—4.

Man har her genoptaget de i de tidligere Regeringsforslag (§§ 3—5) indeholdte Bestemmelser om Paaante af Ligningsmyndighedernes Afgørelser, hvilke Bestemmelser vare udeladte i det af Folketinget i Fjor vedtagne Forslag.

§ 5.

Bestemmelsen om Tilvejebringelsen af nærmere vedtægtsmæssige Regler for Udførelsen af Ligningen paa Formue og Lejlighed er ligeledes ført tilbage til de tidligere Regeringsforslags Affattelse (§ 2). Man har nemlig ikke kunnet gaa ind paa de af Folketinget i saa Henseende vedtagne Forskrifter, hvorefter bl. a. Skattevedtægternes Skrafttræden ikke er betinget af Indenrigsministerens Billigelse, ligesom der er givet Afgang til forhøjet Beskatning af den Indtægt, som ikke hidrører fra fast Ejendom.

§§ 6—11.

I § 6 er optaget den i Landkommunalloven af 6te Juli 1867 § 21 og Købstadkommunalloven af 26de Maj 1868 § 26 indeholdte almindelige Regel om Skattepligt paa Grund af fast Ophold i en eller flere Kommuner i Statteaaret. Herefter bibeholdes den nu gældende Rets Regel om, at kun et Ophold paa fire Maanedes af Statteaaret

begrunder Skattepligt til en Kommune, hvilken Tidsfrist af Folketinget i afvigte Samling blev nedsat til to Maanedes; til den nævnte Hovedregel er dog i Overensstemmelse med det af Folketinget vedtagne føjet den Begrænsning, at et kortere Ophold kommer i Betragtning, naar det er en Fortsettelse af et tidligere Skattepligtigt Ophold i samme Kommune. Endvidere forbliver det ved den gældende Bestemmelse, hvorefter den, der i Statteaaret har fast Ophold i flere Kommuner, i hver Kommune ansættes til forholdsmæssigt Bidrag, der navnlig bliver at fordele efter den Tid, han har personligt Ophold i hver af Kommunerne. Paa Grundlag af denne Bestemmelse har der udviklet sig en Praksis, der saavidt skønnes er tilfredsstillende, idet der ved Afgørelsen af de herhenhørende Fordelingspørgsmaal ikke alene lægges Vægt paa det i Loven særlig fremdragne Moment: Længden af det personlige Ophold, men tillige tages Hensyn til hele den øvrige Bestaffenhed af det Skattepligtige Ophold; man har derfor ikke kunnet anse det for rigtigt at optage de af Folketinget (§ 1 b.) vedtagne nærmere Regler angaaende dette Forhold.

I øvrigt ere Bestemmelserne i §§ 7—11 stemmende med Folketingets Affattelse (§ 1 c.—g.).

§ 12.

I det i 1892—93 fremsatte Forslag var Beskatningen af Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar sat til 2 pCt. af Nettoindtægten; denne Procent var i Forslaget for det følgende Aar forhøjet til 3 pCt. saavel for indenlandste som for udenlandste Selskaber, og hertil sluttede Folketinget sig ved sin Affstemning over Lovforslaget. Overfor de under Tingets Forhandlinger fremsførte Betragtninger angaaende Ulemperne ved en saa høj Beskatning af Selskaberne har man imidlertid fundet Betænkelse ved at fastholde den ifjor foreslaaede Skatteprocent, og den er derfor her atter nedsat til 2 pCt. for alle Selskaber.

§ 14.

Medens Reglen om, i hvilke Tilfælde Stiftelser o. lign. samt Personer, der opholde sig udenfor Landet, blive skattepligtige paa Grund af Erhverv eller Ejendom her, i øvrigt er affattet i Overensstemmelse med Folketingets Vedtagelse (§ 7), har man ikke kunnet anse det for rigtigt at medtage de Tilfælde, hvor Vedkommende kun opbeholder Eiende, Forskyld eller Arveskifteafgifter.